

Књига о Јову

Пролог

¹ У земљи Уз је живео човек по имену Јов. Био је без мане, човек праведан и богобојазан који се клонио зла.

² Родило му се седам синова и три ћерке.

³ Имао је посед од седам хиљада оваца, три хиљаде камила, пет стотина пари волова, пет стотина магарица и јако много слугу. Био је имућнији од свакога на истоку.

⁴ Елем, његови су синови одлазили на кућне гозбе које су приређивали, сваки од њих у свој дан. Слали су позиве својим трима сестрама да са њима пију и једу.

⁵ А када би се изређали дани гозбе, Јов је слао по њих да их посвети. Устајао би рано ујутро и приносио свеспалнице за сваког од њих. Наиме, говорио је Јов: „Можда су деца сагрешила и у свом срцу проклела Бога.“ И Јов је то радио сваког дана.

⁶ Тек, једног су дана Божији синови дошли и стали пред Господа, а међу њих је дошао и Сатана.

⁷ И Господ рече Сатани: „Одакле долазиш?“

Сатана одговори Господу речима: „Пролазио сам земљом и обилазио сам је.“

⁸ Господ рече Сатани: „А јеси ли уочио Јова, слугу мога, јер на земљи нема човека који је попут њега без мане, праведан, богобојазан и који се клони зла?“

⁹ Сатана је одговорио Господу речима: „Узалуд ли се Јов Бога боји?!

¹⁰ Зар ти ниси оградио њега и кућу његову и све што поседује унаоколо? Благословио си дело његових руку и његов се посед проширио по земљи.

¹¹ Али пружи руку своју и дирни му у све то што има – неће ли те у лице проклети!“

¹² Господ је узвратио Сатани: „Добро, све што има у твојим је рукама. Само њега руком не дотичи.“

Тада је Сатана отишао из Божијег присуства.

¹³ Тако су једног дана Јовови синови и његове ћерке јели и пили вино у кући свог брата првенца.

¹⁴ Тада је Јову дошао гласник и поручио: „Знаш, док су волови орали и магарице пасле крај њих,

¹⁵ банули су Савеји и отели их! Слуге су побили оштрицом мача, само сам ја једини побегао да ти јавим!“

¹⁶ И док је овај још говорио, дошао је други с речима: „Од Бога се ватра сручила с небеса! Спалила је овце и прогутала слуге, само сам ја једини побегао да ти јавим!“

¹⁷ И док је овај још говорио, дошао је други с речима: „Халдејци сврстани у три чете су извршили препад на камиле! Отели су их, слуге су побили оштрицом мача и само сам ја једини побегао да ти јавим!“

¹⁸ И док је овај још говорио, дошао је други с речима: „Твоји синови и твоје ћерке су јели и пили вино у кући свог брата првенца.

¹⁹ И гле, страховит је ветар дуנוо из правца пустиње! Ударио је на четири угла куће која се срушила на децу и они су изгинули! Само сам ја једини побегао да ти јавим!“

²⁰ Јов је тада устао и поцепао своју одећу. Обријао је своју главу, бацио се на тло и поклонио.

²¹ Рекао је:

„Го сам изашао из утробе мајке своје
и го ћу да се вратим тамо!

Господ је дао – Господ је узео!

Благословено нека је име Господње!“

²² Тако Јов у свему овоме није сагрешио и није
оптужио Бога.

2

¹ Поново је дошао дан када су синови Божији дошли
и стали пред Господа, а међу њих је дошао и Сатана и
стао пред Господа.

² И Господ рече Сатани: „Одакле долазиш?“

Сатана одговори Господу речима: „Пролазио сам
земљом и обилазио је.“

³ Господ рече Сатани: „А јеси ли уочио Јова, слугу
мога, јер на земљи нема човека који је попут њега
без мане, праведан, богобојазан и који се клони зла?
И још се држи своје честитости, премда си ме навео
против њега да га безразложно ојадим!“

⁴ А Сатана одговори Господу речима: „Кожу за
кожу, све што има даће човек за свој живот!

⁵ Али пружи руку своју и такни му кост и месо –
неће ли те у лице проклетити!“

⁶ Господ је узвратио Сатани: „Добро, ево ти га у руке
твоје, али му ипак живот сачувај.“

⁷ Сатана је тада отишао из Господње присутности
и од табана до темена ударио Јова одвратним
чиревима.

⁸ Он је узео парче црепа и њиме се чешао док је
седео у пепелу.

⁹ Тада му је жена рекла: „Ти ли се још држиш своје
честитости? Прокуни Бога, па умри!“

¹⁰ А он јој узврати: „Брбљаш ко да ума немаш! Прихватamo добро од Бога, а зло да не прихватamo?“
И у свему овоме Јов није сагрешио својим уснама.

¹¹ Елем, тројица Јовових пријатеља су чули за ово зло које га је снашло, па је сваки од њих стигао из свог места: Елифас из Темана, Вилдад из Суша и Софар из Намата. Нашли су се по договору и заједно дошли да жале са њим и теше га.

¹² Опазили су га издалека, али га нису препознали. Онда су закукали и заридали, а сваки је поцепao своју одећу. Посипали су се по својим главама прашином бацајући је у вис.

¹³ Седам дана и седам ноћи су седели са њим. Ни речи му нису рекли, јер су видели да је његова патња била огромна.

3

Јовова жалопојка

¹ Онда је Јов проговорио проклињући дан свог рођења.

² Рекао је:

³ „Нек нестане дана у коме сам рођен
и ноћи када је речено: 'Зачело се мушко!'”

⁴ У таму нека се окрене тај дан.
Не марио Бог одозго за њега
и светлост га никада не обасјала.

⁵ Зграбили га ноћ и тама најгушћа,
облак га прекрио
и све га помрчине дневне престравиле!

⁶ Нек ноћ ону тама прогута,
нек не буде придодана данима годишњим,
нек не буде убројана месецима!

⁷ Ево, ноћ та јалова нек буде,

- повик среће не ушао у њу!
- 8 Проклели је они који дан проклињу,
што су вољни левијатана да буде.
- 9 Нека згасну звезде свитања њенога,
чекајући зору нека је не дочека,
не видела поглед праскозорја;
- 10 јер ми није затворила врата од мајчиног крила
и сакрила није муку од очију мојих.
- 11 Зашто нисам умро у утроби
и скончао из стомака кад сам изашао?!
- 12 Зашто су ме прихватила колена
и зашто груди које сам сисао?
- 13 Јер ја бих сада спокојно лежао,
спавао бих и у миру био
- 14 с царевима и земаљским саветницима,
са онима што су себи обновили развалине;
- 15 с кнезовима што имају злата,
што су сребром куће своје испунили.
- 16 Или зашто нисам био мртворођенче замотано,
или попут дојенчади, што светла видела нису?!
- 17 Тамо злобници престају са зломом,
тамо почивају изнурени.
- 18 Затвореници су заједно спокојни
и не чују повик тлачитељев.
- 19 Тамо су и велики и мали,
а роб се ослободио господара свога.
- 20 Зашто се страдалнику даје светло
и живот људима огорчене душе;
- 21 онима што за смрти жуде, а ње нема,
и траже је више него благо закопано;
- 22 онима који се безмерно радују и ликују
јер су гроб пронашли;

- 23 човеку чији је пут сакривен
и кога је Бог одасвуд заградио?
24 Моме јелу претходи јечање моје
и мој се вапај ко вода излива.
25 Јер ме снађе чег' сам се бојао,
сустигло ме од чег' сам стрепео!
26 Немам мира, немам олакшања,
немам почивања, мука ме сустиже.“

4

Елифас

- 1 Тада је Елифас из Темана узвратио овако:
2 „Хоћеш ли имати стрпљења да ти неко одговори?
Али ко би се могао уздржати од речи?!
- 3 Ето, поучавао си многе
и руке клонуле си снажио.
4 Посрнулог су твоје речи подизале
и колена си клечава јачао.
5 А сад, када је тебе снашло,
постао си нестрпљив;
кад се тебе такло,
ти си пренеражен.
6 Није ли богобојазност твоја поуздање твоје,
а честитост путева твојих нада твоја?
- 7 Молим те, сети се: ко је невин пострадао?
Где су то праведници сатрвени били?
8 Колико сам ја видео, они који ору неправду
и невољу сеју, баш то и жању.
9 Они гину од Божијег даха,
ишчезавају од духа гнева његовога.
10 Рика лава, лавље урликање
и зуби лавића се ломе.
11 Лав скапава без плена

и лавићи се губе.

- 12 Знаш, к мени је потајно допрла реч,
о том ми је ухо шапат ухватило;
13 у немирним мислима, у виђењима ноћним,
кад људе опхрва дубоки сан;
14 страх и трепет су ме спопали
и од њих ми кости зазвечаше.
15 Тек, дух ми је прешао преко лица
и длаке на телу су ми се најезиле!
16 И он стаде,
али му нисам разазнао лик.
Био ми је неки облик пред очима
и чуо сам глас који шапуће:
17 'Зар смртник може да буде праведнији од Бога?
Зар је човек чистији од Саздатеља свога?
18 Па он се ни у слуге своје не поуздаје
и анђелима својим он налази ману,
19 а камоли онима што живе у набијачама,
што им је темељ у прашини
и које смрскају ко мољца.
20 Сатиру их у комаде од јутра до сутра,
заувек ишчезавају и нико не мари.
21 Није ли уже њиховог шатора ишчупано?
Помреће без мудрости.'

5

- 1 Хајде, позивај! Ко ће ти се одазвати?
Ко ме од светих ћеш да се окренеш?
2 Безумника убија безумље,
а лаковерног сатире завист.
3 Лично сам видео безумника како се одомаћује
и одмах сам проклео његово газдинство.
4 Јер, деца су му далеко од сигурности,

- гину на вратима, а нема ко да их избави.
- ⁵ Летину његову једе ко је гладан,
купи је чак и испод трња,
док жедан вреба на њихово благо.
- ⁶ Јер штета не излази из прашине
и из земље не ниче невоља;
- ⁷ већ се човек рађа за невољу
ко што у вис врцају варнице.
- ⁸ Али ја бих да Бога тражим
и Богу свој случај да изнесем;
- ⁹ њему, што велике ствари чини,
неистраживо мноштво чудеса његових;
- ¹⁰ њему, који даје кишу земљи
и који шаље воду пољима;
- ¹¹ њему, који понижене на висину ставља
и жалосне на сигурно диже;
- ¹² њему, који мрси науме лукавих
и не даје да им руке с успехом послују.
- ¹³ Бог надмудрује мудре њиховим лукавством,
суновраћује савет препредених
- ¹⁴ који усред дана помрчину срећу
и у подне пипају ко ноћу.
- ¹⁵ Да, Бог спасава од мача из њихових уста
и сиромаша из руку јакога!
- ¹⁶ Тад убоги задобија наду,
а неправда затвара уста своја.
- ¹⁷ О, како је благословен човек кога Бог прекореваш!
Зато не презири опомену Свемоћнога.
- ¹⁸ Јер он и рани и завије;
он удара, али руке његове лече.
- ¹⁹ Од шест ће те невоља спасти,
а и у седмој зло те се неће дотаћи.

- 20 У глади ће те спасти, од смрти
и од снаге мача у рату.
- 21 Сакривен ћеш бити од шибе језика
и нећеш стрепети од пропасти кад стигне.
- 22 Смејаћеш се разарању и глади
и нећеш стрепети од земаљских звери,
- 23 јер ћеш бити у савезу с камењем по пољу
и земаљске ће звери бити у миру са тобом.
- 24 Видећеш да си сигуран у шатору своме,
обилазићеш имање своје и ништа му зафалити
неће.
- 25 Видећеш да ће ти деца бити бројна,
да је твојих наследника као траве по земљи.
- 26 Једар ћеш отићи у гроб,
као што се у право време сакупља сноп жита.
- 27 Ето, то смо проучили. То је тако.
А ти си чуо, па примени то на себе!“

6

Јов

- 1 А Јов је одговорио овим речима:
- 2 „О, кад би се туга моја измерити могла
на теразијама, са свом несрећом мојом!
- 3 Од песка морског била би тежа
и зато су речи моје непромишљене.
- 4 Ево, стреле су Свемоћнога у мени
и њихов отров дух мој испија.
Божији су се ужаси постројили против мене.
- 5 Њаче ли дивљи магарац крај испаше?
Муче ли во покрај хране своје?
- 6 Једе ли се неосољено јело?
Укусно ли је беланце јајета?
- 7 Ни да такнем тако нешто нисам хтео,

а сад ми се храна моја огадила.

- ⁸ Ех, кад би се испунила моја молба
и дао ми Бог чему се надам!
- ⁹ Кад би хтео Бог да ме скрши,
да замахне руком својом и среже ме!
- ¹⁰ И даље би за мене то утеха била,
скакао бих весело и у муци којој нема олакшања,
јер нисам прећутао речи Светога.
- ¹¹ А у чему је то моја снага да бих истрајао?
И какав је то мој крај, па да ми се душа стрпи?
- ¹² Јесам ли снажан као што је камен снажан?
Да није моје тело од бронзе?
- ¹³ Није ли свака снага у мени нестала?
Из мене је истргнут сваки напредак.
- ¹⁴ Ко ускраћује милост очајнику, пријатељу своме,
одбацио је страх од Свемоћнога.*
- ¹⁵ А моја су ме браћа изневерила као поток
непостојан,
ко потоци сувих корита
- ¹⁶ мутних од леда,
на којима се снег крије.
- ¹⁷ Када се истопе, они нестану.
Када је топло, они испаре са свог места.
- ¹⁸ Вијугају стазе њихових токова,
одлазе у пустару и нестају.
- ¹⁹ Погледом их траже каравани Теме
и путници из Саве жељно их погледају.
- ²⁰ И посрамили су се, јер су се поуздали,

* **6:14** Изворни језик је овде недокучив, па овај стих може да се преведе и овако: *Очајнику је потребна оданост његовог пријатеља макар да је заборавио богобојазност.*

- дошли су до њих и разочарали се.
- 21 А сада сте ви за мене такви – никакви –
видели сте ужас и препали се!
- 22 Да ли сам вама рекао: 'Дајте!
Од свога имања дајте откуп за мене;
- 23 избавите ме из руку злотвора,
откупите ме из руку окрутних?!'
- 24 Научите ме, па ћу да заћутим.
Објасните ми шта сам сагрешио.
- 25 Како су болне речи прикладне!
Али кога то ваш прекор прекорева?
- 26 Јел' мислите речи да прекорите
и ветар очајникових жалопојки?
- 27 Па ви бисте и сироче оборили
и погађали се за пријатеља свога!
- 28 Зато будите вољни да ме погледате,
да ли ћу вас лагати у лице.
- 29 Молим вас, оканите се,
нек не буде неправде! Прођите се,
праведност је моја још увек овде!
- 30 Има ли неправде на језику моме?
Зар уста моја не препознају зло?

7

- 1 Не кулучи ли људски род на земљи
и нису ли му дани као дани најамникови?
- 2 Као слуга што уздише за хладом
и као најамник што чезне за надницом својом,
- 3 тако су и мени додељени месеци бесмисла,
тегобне су ми ноћи одређене.
- 4 Ако легнем, кажем: 'Кад ћу да устанем?'

- Одужи се ноћ, додија ми
и преврћем се до зоре.
- ⁵ Тело ми се у црве и скорено блато обукло,
кожа ми је крастава и гнојна.
- ⁶ Дани моји прохујаше брже него ткање на разбоју,
до краја се одмотала нада.
- ⁷ Присети се да ми је живот дашак,
да ми очи више неће гледати добра!
- ⁸ Више ме неће гледати око које ме је гледало.
Твоје ће ме очи потражити
али мене више бити неће.
- ⁹ Као што се облак расплине, нестане,
тако се не диже онај што у Свет мртвих* сиђе;
- ¹⁰ не враћа се више кући својој,
завичај га његов више не познаје.
- ¹¹ Тако ни ја нећу више да затварам уста своја.
Завапићу у тескоби духа свога,
јадаћу се у чемеру душе своје.
- ¹² Шта сам ја то – море или морска неман –
да си стражу око мене поставио?!
- ¹³ Јер кад кажем: 'Постеља ће моја да утеши мене,
мој ће лежај да олакша жалопојке моје',
- ¹⁴ ти сновима тад ме плашиш,
престрављујеш виђењима;
- ¹⁵ па су ми и вешала дража
и смрт више него живот.
- ¹⁶ Смучило ми се!
Па нећу ја довека да живим!
Прођи ме се, јер су дашак дани моји!

* **7:9** У изворном тексту *Шеол*, или *подземље*, где пребивају душе умрлих.

- 17 Па шта је човек да га тако уздижеш,
да ти је за срце прирастао;
18 да се бавиш њиме из јутра у јутро,
да га сваког трена искушаваш?
19 Докле?! Нећеш ли да скренеш свој поглед са мене?
Нећеш ли ме пустити насамо, док пљувачку ја
своју прогутам?
20 Све и да сам сагрешио,
шта сам теби учинио, о, чувару људи?!
Зашто си ме себи ко мету ставио,
па сам ти постао терет?
21 Што ми не би преступ опростио
и кривицу моју мимоишао?
Јер, ја ћу лећи у прашину,
па кад ме потражиш –
мене више бити неће.“

8

Вилдад

- 1 А Вилдад из Суша је одговорио овим речима:
2 „Докле ћеш о томе да причаш
и докле ће речи твојих уста бити вихор?
3 Зар Бог изврће правду?
Изврће ли Свемоћни праведност?
4 Ако су му твоја деца сагрешила,
он их је препустио њиховим гресима!
5 Али ако потражиш Бога
и Свемоћнога преклињеш за милост;
6 ако будеш чист и праведан,
он ће бдети над тобом
и обновиће твоје праведно боравиште.
7 Незнатни су били почеци твоји,
а будућност твоја процветаће силно.

- 8 Хајде, питај нараштај пређашњи
и истражи сазнања њихових предака.
- 9 Јер, ми смо од јуче, не знамо ништа,
сена су наши земаљски дани.
- 10 Зар те неће поучити,
рећи ти из срца свога и изнети поуке?
- 11 Расте ли папирус мимо мочваре?
Расте ли трска мимо вода?
- 12 Док је још у цвату и непосечена,
већ се суши пре осталих трава.
- 13 Е, такве су стазе оних што Бога заборављају,
тако се руши нада безбожничка;
- 14 онога чије се поуздање кида
и који се ослања на кућу од паучине;
- 15 Елем, ослони ли се на кућу своју –
неће стајати;
прихвати ли је се –
неће се држати.
- 16 Он је као једра биљка на сунцу,
чије се младице пружају изван врта;
- 17 корење му се над камењарем преплиће
и у кршу тражи места.
- 18 Али, ако се искорени са свог места,
оно ће га се одрећи: 'Видело те никад нисам!'
- 19 Ето, то ти је радост његовог пута,
а већ неко други ниче из тла.
- 20 Гле, Бог не одбацује човека без мане,
али и не прихвата злотвора за руку.
- 21 Штавише, смехом ће испунити уста твоја
и усне твоје клицањем!
- 22 Стидом ће се загрнути они који те мрзе,
а шатор зликоваца ће нестати.“

9

Јов

- ¹ А Јов је одговорио овим речима:
² „Заиста, ја знам да је тако,
јер како да се човек оправда пред Богом?
³ Ако би неко хтео да се спори са њим,
не би могао да му одговори једну од хиљаду.
⁴ Он је мудрог срца и свемогућ,
па ко да му пркоси и остане читав?
⁵ Он помера горе да оне то и не знају,
преврће их у јарости својој.
⁶ Он потреса земљу из основа њених,
па стубови њени дрхте.
⁷ Он заповеди сунцу и оно не сија,
над звездама печат ставља.
⁸ Само он је тај што небеса разастире
и маршира по морским таласима.
⁹ Он је начинио Медведа, Орион,
Влашиће и јужна сазвежђа.
¹⁰ Он чини велике ствари,
неистраживо је мноштво чудеса његових.
¹¹ Гле! Поред мене он пролази, а ја га не видим.
Он пролази, а ја га не опадам.
¹² Види – он отима и ко да га спречи?
Ко ће да му каже: 'А шта то радиш?'
¹³ Бог не одвраћа свој гнев,
под њим су прострти помоћници чудовишта
Раве.
¹⁴ А шта бих ја још могао да му узвратим?
Које речи да одаберем против њега?
¹⁵ Чак и да сам невин, правдати се нећу,
судију ћу свога за милост да молим.

- 16 Ако га зазовем и он ми се јави,
нећу веровати да је мом вапају поклатио пажњу.
- 17 Јер он ме ломи у олуји,
без повода задаје ми многе ране.
- 18 Не пушта ми да дођем до даха
јер ме је горким јадима налио.
- 19 Ако је до силе, несумњиво он је силан;
али ако је до правде, ко ће да ме брани?
- 20 Све и да се правдам,
моја ће ме уста прогласити кривим;
осудиће ме и да сам без мане.
- 21 И да сам без мане, самог себе не познајем
и свој живот ја презирем.
- 22 Све је то једно те исто. Зато кажем:
'И оног без мане и оног злога,
Бог ће да докрајчи.'
- 23 Ако би бич ненадано убијао,
он би се ругао очају недужних.
- 24 Земља је предана у руке зликовца,
а он затвара очи њеним судијама.
Јер, ако није он, ко је онда?
- 25 Моји дани протрчаше брже него гласник брзи;
утекоше, добра не видеше;
- 26 Склизнули су ко бродови трске,
сручили се попут лешинара на лешину.
- 27 Ако бих казао: 'Забораваљам жалопојку своју,
мењам израз свога лица и бићу весео'
- 28 опет бих стрепео у свим својим јадима,
и знам да ти ме оправдао не би.
- 29 Јер ако ћу бити крив,
зашто бих се узалуд трудио?

- 30 Све да се и умијем снежном водом,
руке своје лужином да сперем;
31 и тад би ме у глибаву јаму уронио
да сам гадан и одећи својој.
- 32 Није он човек попут мене, па да му узвратим,
да заједно дођемо на суд.
33 Међу нама нема посредника
што би руку своју положио на нас обојицу;
34 ко би жезло Божије са мене склонио,
да ме ужас његов не ужасне!
35 Тада бих говорио и не бих га се плашио.
Али, сада нисам такав.

10

- 1 Души ми се живот огадио!
Над собом ћу жалопојком зажалити,
јадаћу се у чемеру душе своје.
- 2 Богу ћу рећи: 'Не осуђуј ме!
Објави ми за шта ме оптужујеш
- 3 Зар ти је мило да тлачиш,
да одбациш дело својих руку,
а да се смешиш над наумом зликовачким?
- 4 Зар ти имаш очи човекове,
па да видиш то што људи гледају?
- 5 Јесу ли ти дани смртникови дани
и године твоје као век човека;
- 6 па кривице моје испитујеш
и за грехом мојим трагаш?
- 7 А ти знаш да кривац нисам,
да из твоје руке избављења нема!
- 8 Уобличише ме твоје руке, саздаше ме,

- а ти ме прождиреш.
- ⁹ Сети се, молим те,
да си ме ко глину створио,
па зар ћеш у прашину да ме вратиш?
- ¹⁰ Ниси ли ме ко млеко излио
и згрушао попут сира?
- ¹¹ Ниси ли ме обукао у кожу и месо;
ниси ли ме изаткао костима и венама?
- ¹² Дао си ми и живот и милост,
својим си старањем дух ми очувао.
- ¹³ Али, све ове ствари си сакрио у срцу своме,
и знам да је то било у теби!
- ¹⁴ Ако бих и згрешио, ти би бдео нада мном;
не би ме помиловао због кривице моје.
- ¹⁵ Ако сам био злотвор, јао мени!
Ако сам био праведан, главу своју уздизао нисам.
Али ја се давим у срамоти
и свестан сам беде своје!
- ¹⁶ Уздигнем ли се, као лав ме ловиш
и поново на мени величанство своје показујеш.
- ¹⁷ Против мене нове сведоке доводиш,
љутиш се на мене све више
и војску за војском против мене шаљеш.
- ¹⁸ Зашто си ме извадио из мајчиног крила?
Да сам барем издахнуо, да ме око угледало није!
- ¹⁹ Био бих као да ме никад није било,
од мајчиног крила до гроба би ме однели.
- ²⁰ Зар моји дани нису малобројни?
Доста више! Прођи ме се,
дај ми да се мало развеселим;
- ²¹ пре него одем у земљу неповрата,
ноћи и мрака најгушћег;

- 22 у земљу крајње таме,
дубоког црнила и нереда,
где је и светло као потпуни мрак.”“

11

Софар

- 1 А Софар из Намата је одговорио овим речима:
2 „Зар на многе речи одговора нема
и хоће ли причалица постати праведан?
3 Хоће ли твоје празне приче ућуткати људе
и твоје ругање проћи без понижења?
4 Ето, рекао си: 'Моја је поука без мане!
Ја сам невин у твојим очима!'
5 Али када би Бог хтео да говори,
против тебе да отвори уста своја;
6 да ти каже тајне мудрости –
мудрости што има двоструко значење –
сазнао би да Бог заборавља неке кривице твоје!
- 7 Да ли можеш да докучиш Божије дубине
и границе Свемоћног можеш ли да нађеш?
8 Од небеса су више!
И шта ту да урадиш?
Дубље су од Света мртвих!
И шта ту да докучиш?
9 Оне су од земље дуже
и мером су шире него море.
- 10 Ако он дође, па затвори или окупи судиште,
ко у томе да га спречи?
11 Јер, он познаје људску пролазност,
види поквареност и с пажњом је прати.
12 Ипак, шупљоглавац ће мудар постати

кад магаре дивље окоти човека!

- 13 Ако будеш срце своје припремио
и руке своје к њему раширио;
14 а зло ти се у рукама нађе – одбаци га –
нек неправда не пребива у шатору твоме!
15 Тада ћеш без стида да подигнеш лице своје,
чврст ћеш бити, страховати нећеш.
16 Заборавићеш муку своју,
помишљаћеш на њу као на лањске снегове.
17 Светлији од поднева живот ће ти бити,
а и када ноћ наступи, биће као јутро.
18 Спокојан ћеш бити јер постоји нада!
Бићеш добро заштићен,
у спокојству спаваћеш.
19 Лежаћеш и нико те неће плашити,
многи ће ти се додворавати.
20 Згаснуће очи зликовачке,
уточиште њихово нестаће,
а нада једина им је да издахну душу.“

12

Јов

- 1 А Јов је одговорио овим речима:
2 „Несумњиво, баш ви сте ми људи
с којима ће и мудрост да сконча!
3 Али и ја имам памет попут ваше,
ништа гори од вас нисам.
И ко још не зна ове ствари?
4 Ја сам на подсмех пријатељу своме,
ја, који сам зазвао Бога и он ми се одазвао.
На подсмех је човек праведан,

човек беспрекоран.

5 'Он је за пропаст и презир' –
став је безбрижнога –

'Гурнути треба онога
што му ноге посрћу!'

6 А у шаторима окрутних је мир,
спокојни су они што Бога изазивају
и они што у руци својој бога свога носе*.

7 Али, молим те, питај животиње
и поучиће те;
и птице на небу
нека ти кажу!

8 Са земљом попричај и поучиће те,
рибе у мору ће ти казивати.

9 Ко од њих још не зна
да је ово начинила Господња рука?

10 У његовој је руци душа свега живог
и дах тела човечанства целог.

11 Не разазнаје ли ухо речи
ко што непце храну проба?

12 Не долази ли мудрост с годинама
и разборитост са данима многим?

13 Са Богом су и мудрост и снага,
његови су и савет и разборитост.

14 Гле, што он разгради, нико не сагради;
кад он човека затвори и нико га не ослободи.

15 Гле, он воде задржава и оне пресуше;
он их ослобађа и земља је изрована.

16 Са њим су снага и поуздана мудрост,

* **12:6** Последњи део стиха може да се преведе и као: *премда их Бог у шаци држи.*

- заведени и заводник су његови.
- 17 Он босоноге одводи саветнике
и слуђује судије.
- 18 Цареве он распојасава,
каишом им опасује бедра.
- 19 Он босоноге одводи свештенике
и свргава властодршце.
- 20 Поузданим усне он затвара,
проницљивост старцима односи.
- 21 На племиће он презир излива,
делијама каиш откопчава.
- 22 Он из мрака објављује недокучиве ствари,
мрклу таму износи на светло.
- 23 Народе он великим чини и сатире их;
умножи народе, па их распрши.
- 24 Он узима разум старешинама народа земаљских,
чини да лутају пустаром беспутном.
- 25 Они у мраку пипају, без светла,
а он чини да посрћу ко пијанци.

13

- 1 Ето, око је моје све видало,
ухо је моје чуло и то разабрало.
- 2 И ја имам знање попут вашег
и нисам од вас гори.
- 3 Па ипак бих Свемоћном да говорим,
са Богом бих да се правдам.
- 4 Али ви смишљате неистине
и сви сте бескорисни лекари!
- 5 Када бисте сасвим заћутали
можда бисте и мудри постали!
- 6 Ја вас молим, саслушајте моје оправдање
и тврдњама мојих уста пажњу поклоните.
- 7 Па зар ћете Бога бранити неправдом,

- сведочити ради њега обману?
8 Зар ћете га пристрасно заступати?
За Бога ћете случај да водите?
9 Добро ли ће бити кад вас он испита?
Зар ћете га преварити ко што неко вара човека?
10 А он ће вас свакако прекорити,
све и да потајно будете пристрасни.
11 Зар вас неће преплашити величанство његово?
Неће ли вас спопасти језа од њега?
12 Ставови су ваши пусте доскочице,
одбране су ваше одбране земљане.
- 13 Не говорите ми више да бих и ја до речи дошао,
па нека ме снађе шта год да ме снађе!
14 Зашто бих себе кидао зубима својим
и главу своју у торбу стављао?
15 Гле! Макар да ме и убије, надаћу се њему;
joш увек бих пред њим путеве своје бранио.
16 И избављење то ће ми бити,
јер пред њега безбожник не може да дође.
17 Послушајте пажљиво беседу моју,
нек вам моје објашњење уђе у уши.
18 Ево, молим вас, изложићу случај свој,
јер знам да сам у праву.
19 Ко ће да се парничи са мнош?
Јер, ако сад ућутим мене неће бити!
- 20 Једино ми две ствари немој учинити
да се не бих сакривао ја од лица твога:
21 Своју руку уклони од мене
и твој ужас нека ме не плаши!
22 Позови ме и одговараћу ти,
или да се ја жалим, а ти ми одговарај.

- 23 Које су то моје кривице и греси?
Покажи ми преступ мој и грех мој!
- 24 Зашто лице своје скриваш
и сматраш ме душманином својим?
- 25 Лист одуван зар ћеш да раздиреш,
травку суву зар ћеш да одуваш?
- 26 Горке ствари против мене записујеш,
кривице младости моје ми на терет стављаш.
- 27 Ноге моје у окове стављаш,
надгледаш све стазе моје
и бележиш сваки траг ногу мојих.
- 28 А ја пропадам као трулеж,
као одећа коју мољац једе!

14

- 1 Човек рођен од жене кратко живи
и пун је невоља.
- 2 Изникне као цвет, па свене;
бежи попут сене и не траје.
- 3 Зар на таквог поглед свој обраћаш
и мене пред себе на суд доводиш!
- 4 Ко ће чистим нечисто да учини?
Нико!
- 5 Његови су дани одређени,
ти познајеш број његових месеци;
међе си му поставио да их не прелази.
- 6 Скрени поглед с њега, па нека одахне,
док као најамник свој дан не одради.
- 7 Јер постоји нада и за дрво посечено;
поново ће да изникне
и неће остати без младица својих.

- 8 Нек му се и корен у земљи спаруши
и пањ му се у земљи сасуши;
9 пропупеће чим осети воду,
пустиће изданке као да је засад!
10 А човек скончава онемоћао;
издахне смртник, и где је он?
11 Из мора исхлапи вода,
а поток пресакне, пресуши;
12 тако и човек легне да више не устане;
док небеса не буде било не буде се,
не дижу се људи из сна њиховога.
- 13 О, када би ме у Свет мртвих сакрио,
склонио ме док гнев твој не мине;
када би ми поставио рок
и тад ме се сетио!
14 Ал' кад човек умре, да ли *више* живи?
Кроз све дане свог кулочења,
ја чекаћу да ми стигне смена.
15 Ти ћеш ме позвати и ја ћу се одазвати,
зажелећеш дело руку својих.
16 Тада ћеш ми кораке бројати,
на мој грех се нећеш освртати.
17 Преступ си мој свезао у врећу,
кривицу си моју избелио.
- 18 Али као што се гора руши, одраћа се,
као што се камен са свог места сваља;
19 ко што воде раздробе камење
и бујице тло исперу,
и ти тако уништаваш човекову наду.
20 Једном засвагда ти га надвладаваш и он одлази,
лице му мењаш и отпушташ га.
21 И он не зна да ли су му синови у части,
и не види ако су незнатни.

22 Само му је тело у болу своме,
само му душа за собом пати.“

15

Елифас

- ¹ Тада је Елифас из Темана узвратио овако:
² „Зар мудар човек одговара у ветар,
зар свој стомак пуни источним ветром?!
- ³ Расправља ли речима безначајним
и говорима који никоме нису на корист?
- ⁴ А ти сатиреш побожност,
размишљање пред Богом ометаш.
- ⁵ Кривице твоје поуку дају устима твојим,
језиком се лукавим ти служиш.
- ⁶ Сопствена те уста осуђују ко кривца,
а не ја; сопствене усне против тебе сведоче.
- ⁷ Да ти ниси прворођено људско биће,
изнедрен пре планина?
- ⁸ Да ниси слушао Божије тајне савете
и за себе задржао мудрост?
- ⁹ Шта то ти знаш, а ми да не знамо?
Шта ти схваташ, а да нама то није дано?
- ¹⁰ Међу нама има и седих и старих,
старијих и од оца твога.
- ¹¹ Шта, нису ти довољне Божије утехе
и обзирно упућена ти реч?
- ¹² Зашто ти се срце твоје понело?
Зашто ти севају очи твоје,
- ¹³ па се твој дух против Бога окренуо
и устима својим просипаш речи?
- ¹⁴ Па шта је човек да би чист био,

- да би праведан био онај што га жена роди?!
- 15 Он се ни у свете* своје не поуздаје,
очима његовим ни небеса нису чиста,
- 16 а камоли гнусан и искварен човек,
човек што неправду као воду пије!
- 17 Елем, ја ћу ти рећи! Мене послушај,
објавићу ти оно што сам видео;
- 18 оно што су мудри људи предали од предака својих
и то нису прикрили.
- 19 А само је њима земља била дана
и туђинац није пролазио међу њима.
- 20 Тек, злобник се у болу превија кроз све дане,
и мало година је одређено окрутноте.
- 21 Звук страхоте му је у ушима
и док је још мир затирач му долази.
- 22 Не нада се повратку из таме,
јер је за мач обележен.
- 23 Потуца се због хлеба: 'Где је?'
Он зна да му се ближи црни дан.
- 24 Плаше га и зебња и невоља,
надвладавају га као цар за напад спреман;
- 25 јер на Бога руку своју диже,
пред Свемоћним охоло се држи.
- 26 Он јуриша дрско против Бога,
носи штит велики и јаки.
- 27 Лице му је задригло,
бокови му усаљени;
- 28 живи у руинама од градова,
у кућама напуштеним
што постаће гомиле камења.

* 15:15 Анђеле

- 29 Богат неће бити и благо му потрајати неће,
имање му се неће ширити по земљи.
- 30 Он неће побећи из таме,
пламен ће му изданак спарушити
и нестаће у даху Божијих уста.
- 31 Нек се не узда у безвредно јер је заведен,
јер ће му безвредно постати награда;
- 32 а награђен ће бити и пре свога дана
и грана му неће озеленети.
- 33 Као лоза отрешће свој незрели грозд
и као маслина стрешће цват свој.
- 34 Јер јалово је друштво безбожничко,
а шаторе подмићених ватра прогутаће.
- 35 Зачеће невољу, а родиће злобу,
стомаци им спремни за обману.“

16

Јов

- 1 А Јов је одговорио овим речима:
- 2 „Много сам ја таквих ствари чуо,
сви ви сте ми мучни тешиоци!
- 3 Има ли краја причању у ветар?
Шта те то тера да ми одговараш?
- 4 И ја бих попут вас говорио
да сте ви на моме месту,
подбадао бих вас речима
и климао главом на вас.
- 5 Али би вас уста моја ојачала,
усне моје донеле утеху.
- 6 Ако бих говорио,
свој бол не бих ублажио;
ако бих ућутао,

- колико бола би ме напустило?
- 7 Ипак, он ме је изнурио;
ти си ми затро све укућане моје!
- 8 Зграбио си ме,
бол је сведок против мене;
мршавост се моја подигнула
да у лице ме оптужи.
- 9 Његов ме гнев раздире и спопада,
на мене зубима шкргуће својим,
душманин мој је на мене упро очи своје!
- 10 Разјапили су своја уста према мени,
с презиром ми шамарају образе,
окупљају се против мене.
- 11 Злотвору ме Бог је изручио,
бацио ме у руке зловника!
- 12 Мирно сам живео, а он ме је уздрмао,
за врат ме је дочепао, смрскао ме;
себи ме је за мету ставио;
- 13 стрелци су ме његови окружили,
нутрину ми је распарао без милости
и жуч ми је по земљи просуо.
- 14 Пролама кроз мене
све пролом за проломом,
као ратник према мени тутњи.
- 15 За кожу сам своју, ја зашио кострет,
у прашину достојанство своје уваљао.
- 16 Од ридања подбуло је лице моје,
капци су ми попут смрти црни,
- 17 премда насиља нема у рукама мојим
и моја је молитва чиста.
- 18 О, земљо, крв моју не прекривај!
Не било места за мој вапај!

- 19 А сада, на небесима ено сведока мога!
Да, мој бранилац је на висинама.
- 20 А моји пријатељи – моји посредници вајни!
Око моје Богу плаче.
- 21 Ех, кад би се човек правдао са Богом
као човек са човеком.
- 22 Још година која прохујаће
и поћи ћу путем с којег повратка ми нема.

17

- 1 Мој дух је сатрвен,
дани су моји згасли
и рака ме чека.
- 2 Ето, подсмевачи су са мнош,
не склапа се око моје због њихове свадљивости.
- 3 Молим те, *Боже*, ти сам јамац мој буди!
Јер ко је тај ко би ми се прихватио руке?
- 4 Ти си склонио мудрост од њихових срца
због чега их издигнути нећеш.
- 5 Ко због добити изда пријатеље,
деци ће му очи усахнути!
- 6 Он је мене учинио причом за народе,
ја сам лице за пљување.
- 7 Туга ми је очи замутила,
сваки је мој уд попут сенке.
- 8 Због тога се праведници зграну,
недужни се грозе над безбожним.
- 9 Али праведник ће истрајати на свом путу,
још више ће ојачати човек чистих руку.
- 10 Хајде, вратите се сви ви!
Дођите, молим вас,

- али мудрог међу вама нећу наћи.
- 11 Прохујали су моји дани,
намере и жеље срца мога су разбијене.
- 12 Они праве дан од ноћи,
а мраку у лице кажу:
'Светло је близу!'
- 13 Ако бих за Светом мртвих чезнуо као за домом
својим
и у тами постељу своју простро,
- 14 ако гробу викнем: 'Оче мој',
а црву: 'Мајко моја' или 'сестро моја',
- 15 где је онда нада моја?!
Види ли ко наду моју?!
- 16 Силази ли она до врата Света мртвих?
Заједно ли ћемо у прах лећи?"

18

Вилдад

- 1 А Вилдад из Суша је одговорио овим речима:
- 2 „Када ћете да станете са причом?
Уразумите се, па да разговарамо.
- 3 Зашто би нас за стоку сматрали?
Зар смо глупи у вашим очима?
- 4 Ти што раздиреш у свом бесу душу своју!
Хоће ли због тебе земља да опусти,
хоће ли се са свог места померити стена?
- 5 Баш се гаси светло зликовца,
неће сијати жар његовог плама.
- 6 Гаснуће светло у његовом шатору,
а над њим ће догорети светиљка.
- 7 Јењава жилавост његових корака
и руше га намере његове.

- 8 Јер су му ноге упале у мрежу,
у њене се петље запетљао.
- 9 Замка га је за пету зграбила,
заплела га омча.
- 10 За њега је клопка на тлу сакривена,
на путу је замка за њега.
- 11 Ужаснут је од страха свуд унаоколо,
сатиру га на кораку сваком.
- 12 Гладна га је невоља његова,
пропаст је спремљена да га саплете.
- 13 Она му растаче делове коже,
најцрња смрт му једе удове.
- 14 Одвлаче га из сигурности свог шатора,
и терају до цара страхоте*.
- 15 Њему туђи пребиваће у његовом шатору,
сумпор ће му по имању разасути.
- 16 Корење његово иструлиће одоздо,
а његове гране свенуће одозго.
- 17 Ишчезнуће са земље сећање на њега,
неће му се на улици име чути.
- 18 Отераће га са светла у таму,
протераће га са земље.
- 19 Остаће без рода,
без порода у народу своме,
без преживелога у свом завичају.
- 20 На његов дан згрануће се и они на западу,
а и оне на истоку подилазиће језа.
- 21 Заиста, такав је завичај злотвора,
такво је место онога што за Бога не зна!“

19

Јов

* 18:14 До смрти.

- 1 А Јов је одговорио овим речима:
2 „Докле ћете да кињите душу моју
и речима ме ломите?!”
3 Па већ сте ме десет пута понизили!
Не стидите ли се што ми тако пакостите?
4 Све и да сам стварно погрешео,
моја грешка је само моја.
5 Ако бисте стварно да се нада мном уздигнете
и да ме убеђујете у ругло моје,
6 знајте онда да ме је Бог ојадио,
својом ме је мрежом обмотао.
- 7 Ето, ја вичем: 'Насиље!', а услишен нисам;
ја за помоћ запомажем, али правде нема.
8 Мој пут он је заградио, не могу да прођем;
стазе моје он је замрачио.
9 Част је моју свукао са мене,
скинуо ми круну с главе моје.
10 Са свих страна сваљује ме да нестанем,
изваљује као дрво наду моју.
11 Ужарио се гнев његов на мене,
па ме сматра душманином својим.
12 Сложно марширају његове чете,
ено, наспрам мене насип подижу;
око мог шатора логор дижу.
- 13 Далеко од мене он је одвео браћу моју,
а моји знанци су ми сада ко потпуни странци.
14 Мојих рођака више нема,
заборавили су ме познаници моји.
15 Гости мога дома и слушкиње моје гледају ме ко
туђинца,
за њихове очи ја сам придошлица.
16 Слугу свога ја дозивам, ал' ми се не јавља,

- устима га својим преклињем за помоћ.
17 Жена ми се гади од задаха мога,
одуран сам и родбини својој.
18 Чак ме и дечаци презиру,
ругају ми се кад бих да устанем.
19 Гаде ме се сви пријатељи блиски,
они које сам волео, сад су против мене.
20 Кожа ми се слепила за кости,
зуби су ми поиспадали.
21 Смилујте ми се! Смилујте ми се,
о, пријатељи моји,
јер је рука Божија ударила на ме!
22 Па зашто ме попут Бога прогоните,
меса мога зар нисте сити?*
- 23 О, када би се речи моје записале!
О, када би се у књигу утиснуле;
24 гвозденим пером и оловом
заувек у камен урезале!
25 Али ја знам да Откупитељ мој живи,
да ће на крају он стати над прахом!
26 Нека и пукне ова моја кожа,
гледаћу Бога из тела свога;
27 њега ћу ја лично гледати,
очима својим, а не ко туђинац.
А нутрина моја у мени малакше.
28 А ви би требало да кажете: 'Зашто га прогонимо?',
јер налазите да је у мени корен ове ствари.

* **19:22** Идиом *јести нечије месо* према арамејском, арапском и акадском значи *оптуживати* (Дан 3,8), па овај део стиха може да се преведе и као: *нисте ли ме довољно оптужили?*

29 Од мача страхујте,
јер гнев доноси одмазду мача,
да бисте знали –
суд постоји.“

20

Софар

- 1 А Софар из Намата је одговорио овим речима:
2 „Ако је тако, немирне ме мисли моје терају да
одговорим,
јер у мени ври.
3 Увређен сам прекором који сам чуо,
па сад узвраћам у духу мог разумевања.
4 Елем, знаш ли да је тако од давнина,
од како је људски род на земљу стављен:
5 прекратка је радост зликоваца
и за часак срећа безбожника.
6 Све и да се стасом дигне до небеса,
да му глава облаке досегне,
7 исхлапиће довека ко сопствени измет,
и питаће: 'Где је?', они што су га виђали.
8 Попут сна ће испарити и неће га наћи,
прогнаће га као ноћно привиђење.
9 Око које га је гледало видети га више неће;
завичај га његов више неће видети.
10 Његови ће се синови додворавати сиромасима,
а он ће рукама својим враћати од богатства свога.
11 Кости су му пуне младалачке снаге
која ће са њиме у прах лећи.
12 Нека му је и слатко зло у устима његовим,
што га скрива под језиком својим;
13 нека га штеди, нека га не пушта,

- нека га под непцем растапа;
14 та његова храна у цревима,
у утроби његовој ће се претворити у отров кобре.
15 Повратиће из стомака свога благо прогутано,
Бог ће му га избацити.
16 Отров кобри сиса,
убиће га језик отровнице.
17 У потоке гледати неће,
у брзаке река од меда и масла.
18 Вратиће шта је отео, неће моћи то да прогута;
уживати неће добра своје трговине.
19 Јер је тлачио и запостављао сиромаше,
харао је кућу коју зидао није.
20 Његов стомак не зна шта је доста,
спокоја му нема у ономе за чим жуди.
21 Неће имати шта више да прождере
и зато му имање неће потрајати.
22 И када буде пун обиља биће у невољи,
стићи ће га рука сваког страдалника.
23 Али док буде пунио стомак свој,
Бог ће му послати пламен гнева свога,
као кишу на црева његова.
24 И док бежи од гвозденог оружја,
пробошће га стрела лука бронзаног.
25 Када је извуче,
када му изађе из леђа
и ко муња из жучи његове,
доћи ће на њега ужас.
26 Сва је тама сачувана за његово благо,
прождраће га пламен нераспирен,
зло нанеће преживелом шатора његовог.
27 Небеса ће разоткрити његову кривицу,

земља ће се подићи на њега.

²⁸ Поплављена биће летина куће његове,
отплављена у дан *Божијега* гнева.

²⁹ Таква је од Бога судбина за зликовца,
богомдано му наследство.“

21

Јов

¹ А Јов је одговорио овим речима:

² „Послушајте пажљиво беседу моју,
нека ми то буде утеха од вас.

³ Отрпите ме, ја бих говорио!
А ви се ругајте када то кажем.

⁴ Жалим ли се ја то човеку?
Зар да дух мој не плане?

⁵ К мени се окрените и запањите се,
затворите руком уста!

⁶ И ја сам потресен кад мислим о овом,
грозница ми тело грчи.

⁷ Елем, зашто живе зликовци,
зашто остаре и осиле?

⁸ Деца су њихова једра пред њима,
њихови су потомци са њима,
пред очима њиховим.

⁹ Куће су њихове лишене страха,
над њима нема Божијег прута.

¹⁰ Бикови су им приплодни, осемењују,
краве им се теле и нису јалове.

¹¹ Попут стада пуштају дечаке,
њихова деца скакућу около.

¹² Подцикују уз даире и лиру,
радују се уз звуке свирале.

¹³ Дане своје проживе у добру

- и спокојно силазе у Свет мртвих.
- 14 А Богу говоре: 'Прођи нас се!
За путеве твоје нећемо да знамо!
- 15 Ко је Свемоћни, па да му служимо?
Шта то добијамо ако га молимо?'
- 16 Гле! Напредак њихов није у руци њиховој,
од мене је подалеко савет зликоваца.
- 17 Колико се често гаси светиљка зликовца?
Стиже ли их пропаст њихова?
Додељује ли им Бог у свом гневу боли?
- 18 Јесу ли они попут сламе на ветру,
попут плеве коју вихор носи?
- 19 'Бог грехе човека чува за децу његову?'
Ма нека то њему врати, нека тога свестан буде!
- 20 Нек очима својим своју пропаст гледа,
нек од гнева Свемоћнога пије!
- 21 Јер, мари ли он шта ће након њега са кућом му бити,
када му се број месеци скрати?
- 22 Учи ли ико Бога мудрости?
Њега, који суди узноситима?!
- 23 Један умре у обиљу свега
и све му је потаман, напредно;
- 24 тело му је ухрањено млеком
и једра му срж је у костима.
- 25 Други умире огорчене душе,
а добра се наживљавао није.
- 26 Тек, обојица ће у прашину лећи,
прекриће их црви.
- 27 Ето, мени су познате мисли ваше,
сплетке које сплеткарите против мене.
- 28 Ви кажете: 'Где је сада кућа племићева?'

- Где је шатор у коме зликовци почивају?’
- 29 Што нисте питали оне који пролазе тим путем?!
Нисте ли њихове знакове учили?
- 30 Јер, зликовац се поштеђује у дану пропасти,
избавља се злобник у дану јарости.
- 31 Ко ће да га прекори у лице због његовог пута?
Ко ће да му узврати за оно што је учинио?
- 32 Али када га на гробље буду изнели,
неко ће стражарити над хумком.
- 33 Слатко ће му бити грумење земље;
сваки човек њега ће следити,
а пре њега било их је безброј.
- 34 И како ме сада улудо тешите?
Одговори ваши остали су лажни.“

22

Елифас

- 1 Тада је Елифас из Темана узвратио овако:
- 2 „Зар је човек од користи Богу?
Да ли му је мудрац од користи?
- 3 Зар се Свемоћни радује што си праведан?
Је ли му на корист кад путеве своје учиниш без
мане?
- 4 Прекорева ли те за богобојазност твоју
и да ли се суди с тобом?
- 5 Није ли голема злоба твоја?
Зар нема краја кривицама твојим?
- 6 А ти си браћи својој безразложно залог узимао,
и са њих си скидао хаљине.
- 7 Изнемоглог водом напојио ниси,
а ни гладном хлеба ниси дао.

- 8 Јесте, ти си човек силан, земљопоседник си,
угледник што у њој живи.
- 9 Тек, удовице си терао празних руку,
кршио си руке сирочади.
- 10 И зато су око тебе замке,
ненадана страхота спопада те;
- 11 или мрак, па не видиш ништа,
силна те је вода потопила.
- 12 Није ли Бог високо на небесима?
Погледај поврх звезда, како су високо!
- 13 А ти питаш: 'Зна ли шта Бог?
Да ли суди кроз таму најгушћу?
- 14 Облаци су скровиште његово, па не види,
он корача по небеском своду.'
- 15 Пута древног зар ћеш се држати,
оног што га утабаше људи покварени;
- 16 они што су однешени кад им време није било,
када им је темеље потопила река?
- 17 Богу су они говорили: 'Прођи нас се!
И: 'Шта ће Свемоћни да нам ради?'
- 18 А он им је добрима куће препунио.
Зато је од мене подалеко савет зликоваца!
- 19 Видеће то праведници и радоваће се,
ругаће им се недужни:
- 20 'Душмани ће наши баш збрисани бити,
обиље њихово прогутаће пламен!'
- 21 Измири се с Богом, молим те,
и у миру буди, да на тебе добро дође.
- 22 Прихвати, молим те, поуку његових уста
и његове речи у срце своје стави.
- 23 Вратиш ли се Свемоћnome, обновљен ћеш бити;
уклониш ли безакоње из шатора свога,

- 24 одбациш ли злато у прашину
и офирско злато по поточном камењу;
25 Свемоћни биће злато твоје,
најчистије сребро твоје.
26 Тада ћеш се радовати Свемоћноме,
лице своје подигнућеш Богу.
27 Молићеш се њему и он ће те чути,
извршићеш своје завете.
28 Остварићеш шта год да одлучиш,
светло ће ти стазе обасјати.
29 Кад понизе људе, ти ћеш рећи:
'Узвисите их!', и Бог ће тада да спасе скрушене.
30 Он ће да избави и онога што недужан није,
због чистоће руку твојих избавиће њега.“

23

Јов

- 1 А Јов је одговорио овим речима:
2 „Још и данас је јетка моја жалопојка
и с муком се борим да не бих јечао.
3 О, када бих знао где ћу да га нађем,
дошао бих до његовог места!
4 Пред њим бих изложио свој случај,
доказима уста своја напунио.
5 Да ми је да знам којим би ми речима одговорио;
да ми је да разумем шта би ми рекао.
6 Да ли би се силом великом парничио са мнош?
Не би, него би се заузео за ме.
7 Онда би се праведник са њим расправио,
мој би ме судија заувек избавио.
8 Гле, одем ли напред, њега нема;
ни позади њега не опажам.

- 9 Не видим га ни на лево, тамо где делује;
не видим га ни на десно, када се окрене.
- 10 Али он зна пут којим идем;
претапа ме да чист будем попут злата.
- 11 По његовој стопи мој је корак ишао,
његовог сам се пута држао и нисам скретао.
- 12 Заповест његових усана нисам напустио,
чувао сам речи његове више него хлеб насушни.
- 13 Али он је једини и ко ће да га мења!
Шта год да пожели, он тако и чини.
- 14 Науме ће своје, мени намењене, извршити,
а у њему још је таквог много чега.
- 15 Зато сам преплашен од њега;
кад размишљам, јежим се од њега!
- 16 Елем, Бог је моје срце смалаксао,
Свемоћни ме је престравио;
- 17 ипак нисам био сатрт мраком,
нити ми је густа тама заклонила лице.

24

- 1 Зашто Свемоћни није одредио времена суда?
Зашто они који га познају не виде дане његове?
- 2 Померају људи међе,
стада отимају, па их напасају;
- 3 сирочади одводе магарца,
вола за залог узимају од удовице.
- 4 Они разгоне убоге са пута,
скривају се заједно сиромаси земље.
- 5 Ено, као дивљи магарци у пустињи иду својим
послом;
храну себи траже,
у пустари хлеб за себе и за децу.
- 6 По пољу купе крму,

- пабирче по винограду злобника.
7 Неодевени су, ноћивају без огртача,
на зими су без покривача.
8 Искисли су од планинске кише,
без заклона крије се под стену.
9 Сироче од дојења краду
и од сиромаша узимају залог.
10 Тумарају обнажени,
неодевени сноплe носе, а гладни.
11 Међу својим дрворедима цеде уље,
грожђе муљају у каци, а жедни су.
12 Стење народ у граду,
за помоћ вапе смртно рањени,
а Богу то није мрско.
- 13 А неки су у друштву оних што ратују против светла,
што не маре за путеве светла
и не живе на стазама његовим.
14 У зору се крвник диже,
сиротана и убог да убије,
а по ноћи је ко лопов.
15 Прељубниково око чека сумрак јер говори:
'Да ме око не угледа!'
па покрива лице своје.
16 Кад је тама, лопов куће прокопава,
а по дану се закључава
да за светлост не зна.
17 Јер је свима њима јутро попут густог мрака,
предани су ужасима мрака густог.
- 18 Пролете они поврх вода,
проклето им наследство у земљи
и нека ниједан не крене ка виноградима.
19 Попут суше и врућине снежне воде кад однесу,
тако и Свет мртвих носи оне што се огрешише.

- 20 Заборавља га мајчина утроба,
црвима је храна;
њега више не спомињу,
неправда ће бити као стабло преломљено.
- 21 Он наваљује на јалову, на нероткињу;
злоставља удовицу.
- 22 Силом својом Бог моћнике одвлачи,
подиже се и нико за живот сигуран није.
- 23 Бог им спокојство даје, па се осилише;
али његове су очи на њиховим путевима.
- 24 Тек за мало уздигну се и већ их нема;
ко сви други пропадају, вену;
одсецају се као вршци класја.
- 25 Ако није тако, ко ће да ми лаж докаже?
Ко ће да обезвреди казивање моје?“

25

Вилдад

- 1 Тада је Вилдад из Суша узвратио овако:
- 2 „Божији су и власт и страх!
Он мир ствара у висинама својим!
- 3 Да ли има броја његовим четама?
Кога то светло његово не обасјава?
- 4 Како да се човек оправда пред Богом?
Како да се очисти онај што га жена роди?
- 5 Гле! Ни месец му бистар није,
очима његовим нити звезде нису чисте;
- 6 а камоли човек – црв
и потомак човека – црвић!“

26

Јов

- 1 А Јов је одговорио овим речима:

- 2 „Е, баш си помогао беспомоћном,
баш спасао руку малаксалу!
- 3 Баш си немудроме савет дао
и мудрости прегршт обзнанио!
- 4 А коме си те речи објавио?
Чији је то дух из тебе изашао?
- 5 Покојници испод вода дрхте,
ал' и они што у њима живе.
- 6 И Свет мртвих пред њим је огољен,
и трулеж је мртвих нескривена.
- 7 Над безданом север је он простро,
окачио земљу у празнини.
- 8 Воде је свезао над облаке своје,
али се облаци не цепају под њима.
- 9 Престо је свој сакрио,
свој је облак над њим разастро.
- 10 Поврх вода обзорје поставља,
као међу светлости и мраку.
- 11 Дрмају се стубови небески,
ужаснути његовим прекором.
- 12 Силом својом он море узбурка,
чудовиште Раву мудрошћу он смрска.
- 13 Његов ветар разведрује небеса,
рука му пробада змију вијугаву.
- 14 Гле, ово су обриси пута његовога,
само шапат речи што чујемо о њему!
Гром моћи његове ко ће да разуме?“

27

Последње речи Јова пријатељима

- 1 А Јов је наставио своје казивање овим речима:
- 2 „Живога ми Бога који ми је ускратио право

- и Свемоћног што ми душу огорчи;
3 док у мени даха има
и Божијег духа у мом носу;
4 усне моје неће говорити неправду,
мој језик неће изустити обману.
5 Далеко од мене било да изјавим како сте у праву!
Док ме има не одустајем од своје честитости.
6 Држаћу се праведности своје, нећу је пустити;
све док живим савест моја ме запећи неће.
- 7 Душманин мој нека прође као покварењак,
као злотвор нека прође онај што се диже на ме.
8 Јер каква је нада безбожника када је сасечен,
када Бог му душу узме?
9 Чује ли Бог вапај његов
кад на њега невоља дође?
10 Радује ли се Свемоћноме
и зове ли Бога у доба свако?
- 11 Ја ћу вас поучити о Божијој руци,
нећу да вам кријем наум Свемоћнога.
12 Ето, сви ви сте видели ово,
па зашто онда улудо говорите бесмислице?
- 13 Таква је од Бога судбина за зликовца,
наследство Свемоћног што примају окрутни!
14 Макар и да му се деца рађају, за мач се рађају;
потомство му никад хлеба неће бити сито.
15 Преживеле ће му покопати зараза,
а удовице им закукати неће.
16 Макар да згрне сребра ко да је прашина,
и спреми одеће као да је земља;
17 све што спреми обући ће праведник,

- а сребро ће да подели недужни.
- 18 Попут мољца кућу себи зида,
као да је колибица што је чувар прави.
- 19 Лећи ће богат тад и никад више,
кад очи своје отвори – ничег више нема.
- 20 Ненадане страхоте ко бујице односе га,
олуја га ноћу краде.
- 21 Подиже га ветар са истока, одлетеће,
свитлаће га са места његовог.
- 22 Сјуриће се на њега, штедети га неће
док он буде стрмоглавце бежао од руке његове.
- 23 И плескаће својим рукама над њим,
и звиждаће га са његовог места.

28

Где је мудрост?

- 1 Ето, и сребро има свој рудник,
и злато место на ком се испира.
- 2 И гвожђе се из земље узима
и камен се претапа у бронзу.
- 3 А човек таму докрајчује,
истражује до крајњих граница,
тражи руду у тами најгушћој.
- 4 Окно копа далеко од ближњег
где нога не залази,
пење се и клати далеко од људи.
- 5 Земља са које хлеб долази
изнутра се ковитла ко ватра.
- 6 У њеним је стенама налазиште сафира,
а има и златне прашине.
- 7 Пут до тамо не зна птица грабљивица,
око соколово траг му не назире.
- 8 Поносне се звери њиме не шуњају,
а ни лав по њему не пролази.

- 9 Човек пружа руку за кременом,
прекопава корење планина;
10 у стенама тунеле пробија
и очима види сваку вредност;
11 обуздава цурење вода
и оно скривено на светло износи.
- 12 Али где се мудрост проналази?
Где је место разборитости?
13 Род јој људски вредност не познаје,
не проналази се у земљи живих.
14 Тек, бездан јавља: 'У мени није!'
и море каже: 'Није ни са мно!''
15 Суво злато за њу се не даје,
за цену њену сребро се не мери.
16 Не плаћа се ни златом офирским,
ни скупоченим ониксом и сафиром.
17 Нису јој равни ни злато ни кристал,
за ћуп сувог злата не трампи се она.
18 Корале и јаспис и не спомињите,
од бисера мудрост је вреднија.
19 Не мери се са њом ни топаз из Куша,
ни сувим се златом платити не може.
- 20 Па одакле онда долази мудрост?
Где је место разборитости?
21 Од очију свега живог је склоњена,
од небеских птица је скривена.
22 Трулеж мртвих и смрт нам казују:
'Ушима смо својим чули казивање о њој.'
23 Бог разуме пут до ње
и познаје њено место,
24 јер он види до крајева земље
и он гледа испод свих небеса.

- 25 Кад је ветру подарио снагу
и мерама премерио воде;
26 кад је киши одредбу давао
и муње олујама;
27 тада ју је погледао, објавио, поставио,
тада ју је проверио.
28 А људима је рекао:
’Ево, мудрост је у богобојазности
а разборитост у уклањању од зла!’“

29

Јовова последња одбрана

- 1 А Јов је наставио своје казивање овим речима:
2 „О, када би ми било као који месец раније,
као у данима када ме је Бог чувао;
3 када ми је светлила његова светиљка над главом
мојом,
по његовом светлу кад сам мраком ишао;
4 баш какав сам био у својим једрим данима,
када сам у шатору своме с Богом близак био;
5 онда кад је Свемоћни са мном био
и деца моја око мене!
6 Тад сам ноге у маслу прао
и потоке уља цедио ми камен!
7 А када бих изашао на градска врата и на трг,
ставио бих столицу своју;
8 младићи би ме видели, па би се повукли,
а старци би устајали и стајали;
9 главари би причу прекидали,
своја уста руком затварали;
10 утихнуо би глас владара,
језик им се за непце лепио.
11 Блаженим ме звало ухо што ме је слушало,

- хвалило ме око што ме је гледало;
12 јер сам избављао убогога што ко бедник вапи,
сиротога без помоћи.
13 Страдалников благослов био је на мени,
а срцу сам удовице доносио песму.
14 Праведност бих узимао, она ме је одевала;
правда ми је моја била ко одећа и ко турбан.
15 Слепост сам очи био,
хромост сам ноге био.
16 Отац сам био убогим,
незнанца сам на суду бранио.
17 Ломио сам вилице злотвору,
из уста му жртву отимао.

18 А причао сам: 'У своме ћу гнезду да преминем,
умножићу дане попут песка.
19 Мој је корен досезао воду,
гране су моје преко ноћи росне;
20 Моја је слава у мени свежа,
у руци је мојој увек млад лук.'

21 Чекали су људи да ме чују,
ћутали би да чују мој савет.
22 После моје речи нису узвраћали,
по њима би мој говор капао.
23 Ко на кишу чекали би на ме,
уста своја отварали као да сам дажд пролећни.
24 Веровали не би кад бих им се насмејао
и ведрину мог лица нису потамнили.
25 Пут сам им бирао, попут кнеза сам седео;
био сам као цар међу четама,
као онај што жалосне теши.

30

- ¹ А сад ми се смеју млађи од мене,
они чије очеве нисам хтео
ни са псима стада свога!
- ² А и шта бих са њихових руку снагом?
Усахла је та снага у њима.
- ³ Спарушени су од беде и глади,
ти што глођу штагод по пустари,
у сумраку, по рушевинама и развалинама.
- ⁴ Они чупају слез по честарима
и корен смреке себи за храну.
- ⁵ Отерани су из друштва,
људи на њих вичу као на лопова.
- ⁶ Ено их у јаругама потока,
коначе по јамама у земљи и по камењарима.
- ⁷ Запомажу међу грмљем,
скупљају се у копривама.
- ⁸ Синови су безумника,
сој безимених из земље протераних.
- ⁹ А сад сам им песма ругалица,
постао сам прича за њих!
- ¹⁰ Гаде ме се, стоје издалека,
не либе се да ме у лице пљуну.
- ¹¹ Јер Бог је развезао мог шатора уже,
ударио ме је, а људи се на мене разуларише.
- ¹² Мени с десна диже се младалачка руља,
терају ме да бежим,
против мене насипају бедеме пропасти.
- ¹³ Руше ми путеве,
успешно ме разарају
и за то им помоћ није потребна.
- ¹⁴ Навиру ко кроз широк процеп,
наваљују преко развалина.

- 15 Ненадане страхоте пале су на мене,
попут ветра разгоне ми достојанство,
а моје спасење нестаде ко облак.
- 16 Сад се душа моја разлила у мени,
јер су ме сустигли дани јада.
- 17 Кости моје ноћ пробада у мени,
болови ме глођу без престанка.
- 18 Одора се моја изобличила од силе велике,
сапела ме као крагна од тунике моје.
- 19 Он ме је у бласто бацио,
сад сам налик праху и пепелу.
- 20 За помоћ ја теби вапим,
ал' се не одазиваш;
а када сам стао,
на мене си пажњу обратио.
- 21 У крвника мога си се претворио,
силом руке своје си ме спопао.
- 22 Винуо си ме да ветар зајашем,
растапаш ме у олуји.
- 23 Јер ја знам да ме у смрт одводиш,
у кућу састанка свих који су живи.
- 24 Али нико не пружа руку своју руини,
макар да за помоћ вапи у пропасти својој.
- 25 Зар ја нисам заплакао ради невољника?
Зар ми душа зајецала није ради убогога?
- 26 Али кад сам чекао на добро,
зло је дошло;
када сам се понадао светлу,
пристигла је тама.
- 27 Утроба је моја устрептала и није се примирила,
дани патње су ме задесили.
- 28 Поцрнео ходам, али не од сунца;

- устајем у збору и вичем за помоћ.
29 Збратимљен сам са шакалима,
пријатељ сам нојевима.
30 Поцрнела кожа је на мени,
од грознице цвокоћу ми кости.
31 Моја лира сад је за кукњаву,
а свирала моја за плач нарикача.

31

- 1 Са очима својим савез сам склопио,
па како бих онда загледао девојку?
2 Па шта то онда Бог одозго дели?
Какво је са висина наследство Свемоћног?
3 Није ли то пропаст за злотвора
и несрећа за покварењака?
4 Не види ли он путеве моје,
зар не броји све моје кораке?
5 Ако сам се дружио с лажовима,
ако ми је нога журила ка обмани;
6 нека ме измери на тасовима тачним,
нек честитост моју Бог открије.
7 Ако је мој корак зашао са пута,
срце моје повело се за мојим очима,
за руке ми прионула љага;
8 тад нек жањем, а други нек једе,
нек се моја летина почупа.
9 Ако ли је жена срце ми завела,
ако сам ближњег свога на улазу вребао;
10 нек тад другом моја жена меље,
у постељи других нека буде.
11 Али то би била гадост,

- баш кривица за осуду!
- 12 Да, била би то ватра која гута све до трулежи
мртвих
и спаљује сву летину моју.
- 13 Елем, ако сам се оглушио на тужбу
слушкиње своје или слуге свога,
када су се парничили са мнош;
14 шта бих урадио када би Бог устао,
кад би ми рачун затражио?
Шта ли бих му тада узвратио?
- 15 Није ли онај што ме саздао у утроби и њих саздао?
Зар нас није један исти начинио у стомаку?
- 16 Ако сам се оглушио на жељу сиромаша
и расплакао очи удовици;
17 ако сам свој залогај хлеба јео у самоћи,
а сироче није узело од њега –
18 јер је уз мене расло као уз оца још од младости моје,
а удовици сам помагао још од како ме мајка
родила –
19 ако сам видео страдалника неодеженог,
ако нисам заоденуо убогог;
20 ако ме бедра његова благосиљала нису,
ако се руном оваца мојих утопио није;
21 ако сам одмахнуо руком против сирочета,
а знао сам да на суду могу да помогнем;
22 нека ми рука из рамена отпадне
и нек ми се шака преломи у зглобу!
23 Јер, дрхтао сам од Божије страхоте,
пред његовим величанством не бих то чинио.
- 24 Ако сам се у злато уздао,
сувом злату говорио: 'Поуздање моје!';
25 ако сам се радовао свом великом благу,

- што ми је рука толико згрнула;
26 ако сам у сунце гледао док сија
и у месец сјајни док путује;
27 ако ми се срце потајно заносило,
па сам им руком слао пољупце са својих уста;
28 и то би била кривица што вапи за судом,
јер бих тако порекао Бога са висине!
- 29 Елем, ако сам се радовао над несрећом душманина
мога,
ликовао кад га пропаст снађе;
30 нисам дао устима да згреше,
да му клетву призивам на душу.
31 Нису ли људи из шатора рекли:
'Ко се још мяса његовога најео није?'
32 Придошлица на улици ноћ провео није,
путнику сам отварао врата.
33 Да ли сам грехе своје прикривао као Адам,
и кривицу крио у грудима својим;
34 јер сам се препао великог мноштва,
страховао од презира у роду,
па се ућутао и кроз врата не бих излазио?
- 35 О, кад би ме неко чуо!
Ево, ово потписујем,
па нека ме услиши Свемоћни,
а ево и оптужнице што је тужилац против мене
подигао!
- 36 Зар је не бих ја понео на рамену своме,
на себе је као круну причврстио?
37 Рачун бих му положио за кораке своје,
као владар бих му приступио.
- 38 Ако је због мене вапила земља моја
и у глас плакале бразде њене;

- ³⁹ ако сам забадава јео плодове њене
и души њихових власника задао јаде;
⁴⁰ уместо пшеницом нек уроди трњем
и коровом уместо јечма!“
Јов је завршио своја казивања.

32

Елијуј

¹ И тако су тројица људи престали да узвраћају Јову који је у својим очима био праведан.

² На то је на Јова у љутњи плануо Елијуј из Вуза, син Варахилов из Рамовог рода. Разљутио се, јер се овај чинио праведнијим од Бога.

³ Разљутио се и на три пријатеља што нису имали одговор, а опет су осудили Јова.

⁴ Наиме, Елијуј је чекао да узврати Јову, јер су остали били старији по годинама од њега.

⁵ Разљутио се Елијуј када је видео да ова тројица људи немају шта да кажу и одговоре.

⁶ Тада је овако одговорио Елијуј из Вуза, син Варахилов:

„Млађи сам од вас по годинама.

Ви сте старији,

па сам се зато склањао у страху

да вам кажем своје мишљење.

⁷ Наиме, рекао сам себи:

’Старост нека говори

и године многе нек разгласе мудрост!’

⁸ Јер је дух у људима

и дах Свемоћнога им даје разум.

⁹ Године многе мудрост не дају

и стари праведност не схватају.

¹⁰ Зато кажем: ’Послушајте ме,

- па да вам и ја изнесем своје мишљење.’
- 11 Ето, чекао сам беседе ваше,
саслушао мишљења ваша
док сте бирали речи.
- 12 Да, пажљиво сам вас пратио.
Али – гле – нико није оповргнуо Јова
и ниједан од вас није узвратио на речи његове!
- 13 И не говорите: ’Мудрост смо пронашли!
А њега нека Бог оповргне, а не човек.’
- 14 Али, није он против мене говорио
па ни ја нећу да узвратим њему вашим доказима.
- 15 А они су се смели и више не узвраћају,
сасвим су остали без речи.
- 16 Зашто да чекам када не говоре,
само стоје и више не узвраћају?!
- 17 А сада ћу ја своје да кажем,
мишљење ћу своје да изнесем.
- 18 Јер препун сам речи,
из утробе моје дух ме на то тера.
- 19 Ево, попут вина без одушка утроба је моја,
распукла би се ко мешина нова.
- 20 Морам да говорим, да себи одушка дам;
отворићу усне своје да бих узвратио.
- 21 Нећу да гледам ко је ко,
никоме да ласкам нећу.
- 22 Па ја и не унем да ласкам,
јер би ме одмах узео Саздаатељ мој!

33

- 1 Зато, о, Јове, молим те чуј моја казивања
и све речи моје послушај!

- ² Молим те, види, јер отварам уста своја
да мој језик проговори.
- ³ Из честитости мога срца су речи моје
и по знању моја ће уста искрено да говоре.
- ⁴ Елем, Божији Дух ме је саздао,
дах Свемоћнога живот ми је дао.
- ⁵ Па ако си кадар, ти ми одговори;
спреми се, па пред мене стани.
- ⁶ Знај, и ја сам пред Богом попут тебе;
и ја сам од иловаче обликован.
- ⁷ Нека те ништа у мени ужасно не плаши,
од мене нећеш бити притиснут тешко.
- ⁸ Дакле, говорио си на моје уши,
речи сам твоје јасно чуо:
- ⁹ Ја сам чист, без греха сам и без мане!
У мени кривице нема!
- ¹⁰ Али, ето, Бог задевицу са мношвом тражи,
гледа ме ко душманина свога.
- ¹¹ Ноге моје у окове ставља
па надгледа све путеве моје.’
- ¹² Али ја ћу да ти кажем – ниси у праву –
јер Бог је од човека већи.
- ¹³ Зашто се убеђујеш с Богом
када он не одговара на сваку човекову реч?
- ¹⁴ Јер Бог говори једном овако, други пут онако –
али нико за то не пази –
- ¹⁵ у сну, у виђењу ноћном,
када дубок сан на људе пада
док спавају на постељи.
- ¹⁶ Тада он даје објаву људима,
упозорава их опоменама;
- ¹⁷ да би човека одвратио од недела

и сакрио охолост од њега.

18 Он му душу чува од раке,
живот његов од мача што сече.

19 Човека болом кори на постељи његовој,
без престанка жигају га кости.

20 Живот му се гади хлеба,
а душа омиљеног јела.

21 Наочиглед тело му пропада,
још му штрче кости огољене.

22 Душа му је све ближа раки,
а живот веснику смрти.

23 Кад би било посланика,
посредника једног од хиљаду,
да човеку јави пут његове честитости,

24 кад би му се Бог смиловао, па рекао:
'Спасите га од пада у раку!
Нашао сам откуп!';

25 тад би му се ко детету подмладило тело,
вратио би се у дане младалачке снаге.

26 Тад ће се молити Богу и он ће га прихватити,
гледаће лице његово и клицаће.
Бог ће обновити човеку праведност његову.

27 А он погледаће људе и казаће:
'Грешио сам, правду извртао,
али ми није враћено по мери!

28 Он је душу моју откупио од пада у раку,
да ми живот светла види!'

29 Ето, све ово Бог чини двапут,
трипут са човеком;

30 да му душу из раке поврати
и обасја светлошћу живота.

- 31 Јове! Пази, саслушај ме!
 Ти ћути, а ја ћу да причам.
32 Реци ако имаш речи да ми узвратиш,
 јер бих хтео да те оправдам.
33 Ако немаш, ти саслушај мене.
 Ћути, да те мудрошћу поучим.“

34

- 1 Елијуј је наставио своје казивање:
2 „Ви мудри, послушајте речи моје;
 ви учени, обратите пажњу!
3 Јер, беседе се ухом пропитују,
 ко што непцем пробају се јела.
4 Шта је право, сами разлучимо,
 међу собом препознајмо добро.

5 Ето, Јов је рекао: 'Праведан сам,
 а Бог ми је ускратио моју правду!
6 Зар бих о својој правди лагао?
 На смрт сам прободен,
 а згрешио нисам.'
7 Попут Јова има ли човека,
 што поругу пије као да је вода;
8 који иде за друштвом злотвора,
 пријатељује с покварењацима?
9 Јер је казао: 'Никаква је корист за човека
 да Богу угађа!'

10 Зато ме чујте, људи разумног срца:
 далеко била од Бога поквареност
 и неправедност од Свемоћног!
11 Јер по делу он човеку враћа,
 човеку узвраћа по путу његовом.

- 12 Бог заиста не ради злобно
и Свемоћни не изврће правду.
- 13 Ко је њему поверио земљу?
Ко ли га је поставио над читавим светом?
- 14 Када би се срцем томе посветио,
па свој дух и дах свој себи задржао,
- 15 свако би тело нестало,
човечанство цело у прах би се вратило.
- 16 Саслушај ме ако разум имаш,
почуј добро речи моје.
- 17 Хоће ли да влада онај који правду мрзи?
Зар ћеш кривим да прогласиш свемогућег
Праведника?
- 18 Па он цару каже: 'Ништаријо',
и племићу: 'Зликовче!'
- 19 Он пристрасан није према главарима
и не повлађује богатом пред сиротим,
јер његових руку сви су они дело.
- 20 Усред ноћи у трену умиру,
скончавају људи потрешени,
моћник нестаје без ичије руке.
- 21 Јер очи његове пут човеков прате,
сваки корак његов он посматра.
- 22 Нема мрака, нема помрчине
злотвора да скрије.
- 23 Јер Бог не одлаже време
кад му човек на суд дође.
- 24 Без истраге моћнике обара,
на њихово место он друге поставља.
- 25 Јер дела њихова њему су знана,
преко ноћи он их одбацује,
сатрвени буду.

- 26 Потире их због њихове злобе,
тамо где и други виде,
27 јер су се од њега окренули,
јер нису марили за све његове путеве;
28 јер је због њих до њега дошао вапај сиромаша
и плач убогих он је чуо.
29 А када он умири, ко да узнемири?
Кад лице сакрије, ко ће да га нађе?
А тако бива и за народ и за човека,
30 да безбожник не завлада
и народу не постави замке.
- 31 Зар сме неко Богу да каже:
'Трпео сам, ал' грешити више нећу.
32 Поучи ме оном што не видим;
ако ли сам чинио неправду, више нећу.'
33 Хоће ли ти по твојем узвратити
јер ти ово одбијаш?
Али ти бираш, а не ја,
па сада говори оно што знаш.
- 34 Разумни људи ће ми рећи,
а и човек мудар што ме слуша:
35 'Немудро збори Јов!
Без поуке су његове речи!'
36 О, да би довека Јов кушан био
кад већ одговара као један од покварењака!
37 Јер је греху своме и преступ додао,
међу нама он плеска рукама
и речима многим обасипа Бога.“

35

- 1 И још је казао Елијуј:
2 „Мислиш ли да је исправно то што си рекао:

’Праведан сам ја пред Богом’?

³ Да, рекао си: ’Какву ти* корист имаш?
Шта ми вреди то што не грешим?’

⁴ Ево ја, ја ћу да одговорим и теби
и твојим пријатељима што су са тобом.

⁵ У небеса гледај и видећеш;
посматрај облаке, како су само виши од тебе!

⁶ Ако си грешио, шта си њему учинио?
Ако је твојих преступа много,
јеси ли њему урадио нешто?

⁷ Ако си праведан, јеси ли му нешто дао?
Да није примио нешто из твоје руке?

⁸ Поквареност твоја шкоди оном попут тебе,
а праведност твоја користи потомку човека.

⁹ Због силнога тлачења вапе људи,
преклињу за помоћ због руке силника.

¹⁰ И нико не пита: ’А где је Бог, Саздаатељ мој,
који у ноћи песме даје;

¹¹ који нас поучава више него земаљске звери
и мудрим нас чини више него небеске птице?’†

¹² Онда они запомажу, а он се не одазива
због поноса зловника.

¹³ Бог зацело таштину не слуша,
Свемоћни и не гледа на њу.

¹⁴ А колико тек кад кажеш
како га не видиш,
како је твој случај пред њим,
како њега ишчекујеш;

¹⁵ како гнев његов не кажњава

* **35:3** Јов пита Бога. † **35:11** У духу Јов 12,7-8 овај стих може да се преведе и као: *који нас поучава кроз земаљске звери и чини мудрим кроз небеске птице.*

- и како за грех и не мари!
16 Елем, узалудно Јов уста отвара
и гомила безначајне речи.“

36

- 1 Елијуј је наставио овим речима:
2 „Стрпи се мало да ти објасним,
још бих да ти нешто кажем о Богу.
3 Знање ћу своје нашироко да изнесем,
зарад Саздатеља свога
праведност ћу да објасним.
4 Стварно нема неистине у речима мојим,
пред тобом је човек беспрекорног знања.
5 Гле! Бог је силан, не презире никог.
Он је силан, у науму велик!
6 Он злотвора не оставља живог,
ојађеним удељује правду.
7 Са праведног свој поглед не скида,
с царевима навек на престо их поставља
и они се уздижу високо.
8 Ако су и ланцима оковани
и свезани конопцима јада,
9 он им јавља шта су урадили,
о преступима којим се бахате.
10 Он им ухо за прекор отвара,
позива их да се греха клоне.
11 Буду ли га чули и њему служили,
у напретку дане своје проживеће
и године своје у милини.
12 А ако не послушају,
мач ће их сасећи;
ишчезнуће без икаквог знања.

- 13 Гнев навлаче људи срца безбожнога,
чак и за помоћ не преклињу кад их он везује.
- 14 Док су млади душа им умире,
скончавају међу храмским блудницима.
- 15 Неволника он невољом спасава
и ухо му тлачењем отвара.
- 16 И тебе ће ишчупати из раља невоље на пространо
место;
на место где зебње нема,
где је прострт сто крцат изобиљем.
- 17 Али ти кипиш судом за злочнике,
обузет си и судом и правдом!
- 18 Пази да те нико богатством не мами,
не дај да те заведе големи откуп.
- 19 Хоће ли те из невоље избавити благо твоје
и сав труд снаге твоје?
- 20 Не жуди за ноћи
када људе узимају из њихових кућа.*
- 21 Чувај се, злу се не приклањај,
јер то си и одабрао рађе него муку.
- 22 Гле! Узвишен је Господ у сили својој!
Попут њега учитељ ко ли је?
- 23 Ко ли му је пут његов наменио?
Каже ли му ико: 'Лоше си чинио'?
- 24 Имај на уму да његово величаш дело
о коме певају људи.
- 25 Сав га је људски род видео,
мотре га људи издалека.
- 26 Јесте, узвишен је Бог, нама несазнатљив
и број година његових нам је недокучив!

* **36:20** Или: *када народе одводе са свог места.*

- 27 Јер он подиже капи воде
што из кише маглом росе,
28 па људима обилно
из облака пљуште.
29 Ко још разуме како се ваља облак
и како грми из куће његове?
30 Ено, око себе он простире муњу своју
и покрива дубине мора!
31 Он тиме влада народима
и даје обиље хране.
32 Муњама пуни руке
па им нареди где ће да ударе.
33 Грмљавина њихова га најављује,
али и стока када олуја стиже.

37

- 1 Стварно, и моје срце због тога туче,
отима се у грудима!
2 Слушајте! Почујте тутњаву гласа његовога,
проламање што излази из уста његових.
3 Испод свих небеса он га пушта,
и муњу своју до крајева земље.
4 За њом громови туку
гласом славе његове,
а када се огласе тутњавом својом
не враћа се више муња.
5 То Бог чудесно грми гласом својим
и велике, нама несхватљиве ствари чини!
6 Елем, он снегу каже: 'На земљу падни!'
и обилној киши: 'Пљушти!'
7 Тиме свачију руку спутава у раду,
да би сваки човек знао за дело његово.
8 Тада звери иду у брлоге своје,

- почивају у својим јазбинама.
- ⁹ Олуја се сручи из одаје своје
и северци доносе зиму.
- ¹⁰ Дах Божији лед доноси
и широке воде леди.
- ¹¹ Облаке тмурне је влагом напунио
и севне муњом по облаку;
- ¹² и они онда круже,
ваљају се како их он води;
да ураде што им је заповедио
по лицу света и земље.
- ¹³ А он то чини било као прекор
или као милосрђе на добро земље.
- ¹⁴ О, Јове, послушај ово!
Стани па размотри чудеса Божија.
- ¹⁵ Знаш ли како их је Бог послагао,
како заблешти муњом облака свога?
- ¹⁶ Знаш ли како облаци висе
и чудеса оног што је савршен у знању?
- ¹⁷ Ти, чије су хаљине вруће
док је земља мирна због јужног ветра;
- ¹⁸ хоћеш ли са њим да развлачиш облаке,
тврде као изливено огледало?
- ¹⁹ Хајде нам кажи шта да му кажемо!
Због таме свој случај не можемо да изнесемо.
- ²⁰ Да му јавимо да бих ја да проговорим?
Зар би било ко говорио да би прождран био!
- ²¹ Сјајно светло на небу људи сада не могу да виде,
али ветар хуји и развејава облаке.
- ²² Са севера стиже златни сјај
и око Бога је слава величанства!
- ²³ Свемоћнога не можемо наћи.

Узвишен је у сили,
али у правди и великој праведности својој
он не тлачи.
24 Зато га се боје људи:
он не мари за мудре у срцу.“

38

Господње беседе

1 Тада је Господ узвратио Јову из вихора овим речима:

2 „Ко је тај што мој савет
помрачује речима незнања?

3 Као мушко опаши слабине своје,
да те ја питам, а ти да ми одговараш.

4 Где си ти био када сам полагао темеље земљи?
Кажи ако си паметан!

5 Ко јој је одредио мере – ако то знаш –
ко је мерно уже над њом развукао?

6 На чему су њене основе углављене?
Ко ли јој је поставио угаони камен

7 када су јутарње звезде певале сложено
и кад су клицали сви Божији синови*?

8 Ко је море затворио вратима
када је прокуљало и из утробе изашло;

9 када сам му од облака хаљину скројио
и повоје од густога мрака;

10 и побо му граничнике своје,
углавио решетку и врата;

11 када сам му рекао:
'Долазићеш догде али не и даље,
овде је међа обести таласа твојих!'

* 38:7 *Анђели.*

- 12 Јеси ли за живота свога заповедао јутру
и казао зори где јој је место,
13 да прихвати земљу за углове,
да с ње буду отресени злобни људи?
14 А земља се обликује као глина под печатом,
па све на њој ко хаљина стоји.
15 Тада се од злобника узима светло њихово,
ломи им се рука уздигнута.
- 16 Да ли си ишао до извора мора?
Јеси ли ходао дубином бездана?
17 Да ли су ти показана врата смрти?
Јеси ли видео врата од најцрње таме?
18 Јеси ли сагледао земљина пространства?
Реци, ако знаш све то!
- 19 Који је пут до куће светла?
На ком се месту налази тама?
20 Зар можеш да их понесеш до њиховог места?
Знаш ли за стазе до њиховог стана?
21 Ма, ти то знаш, ти си се тада родио
и голем је број твојих дана!
- 22 Јеси ли био у ризницама снега?
Јеси ли видео оружарницу града
23 коју сам сачувао за време невоље,
за дан боја и војевања?
24 У којем се смеру рачва муња
и где се источни ветар по земљи разноси?
25 Ко поплаву рачва на канале
и пут тутњави грома,
26 да донесе кишу земљи без икога
и пустари без живе душе;
27 да напоји пустош и пустињу

- и учини да изникне трава?
28 Да ли киша оца има?
Капи росе ко је изродио?
29 Из чије се утробе лед родио
и иње с небеса ко је породило,
30 кад ко камен воде се скамене,
површином следи се дубина?
31 Јеси ли ти свезао Влашиће ланцима?
Хоћеш ли да одрешиш Орион?
32 Можеш ли да на време изведеш сазвежђа
и поведеш Медведа са његовим медведићима?
33 Познајеш ли законе небеса
и постављаш ли њихова правила на земљи?
34 Зар ти можеш облацима да довикнеш,
па да те силним водама облију?
35 Можеш ли да пошаљеш муње,
да оне крену и кажу ти: 'Ту смо!'
36 Ко је петлу дао мудрост
и ко је разуму знање дао?
37 Ко мудрошћу облаке броји
и ко их излива ко небеске мешине,
38 да стврдне грумење земље
и згрудва бусење?

39

- 1 Хоћеш ли ти лаву плен да ловиш
и нахраниш лавиће,
2 кад се примире у јазбинама,
кад из потаје вребају у жбуњу?
3 Ко гаврану јело спрема,
када му птићи пиште Богу,

када за храном гегају се?

⁴ А знаш ли време кад се дивокозе козе?

Јеси ли гледао кад кошуте коте младе?

⁵ Да ли бројиш колико су месеци скотне?

Знаш ли када ће се омладити?

⁶ Шћућуре се и окоте своје младе,
болова се ослободе.

⁷ И млади им ојачају, расту у дивљини,
и кад оду више им се не враћају.

⁸ Ко је дивљег магарца ослободио
и ко му је развезао ужад?

⁹ Ја сам њему пустару за кућу дао
и слатину за пребивалиште.

¹⁰ Он на градску вреву њаче
и не хаје за повик гонича.

¹¹ По брдима пашу своју тражи,
њуши за сваким зеленилом.

¹² Пристаје ли биво да ти служи,
да заноћи за твојим јаслама?

¹³ Зар ћеш бивола ужетом у плуг да упрегнеш?
Хоће ли за тобом долове да дрља?

¹⁴ Хоћеш ли се уздати у њега због његове поголеме
снаге?

Хоћеш да му свој рад препустиш?

¹⁵ Зар верујеш како ће ти довући летину,
на гумно ти скупити пшеницу?

¹⁶ Ној поносно лепеће крилима,
али то нису ни крила ни перје роде!

¹⁷ Своја јаја на земљи полаже,
у прашини, да им буде топло.

18 Он не мари дал' ће нога да их смрска,
дивља зверка да их згази.

19 Нема сажаљења за птиће своје
као да нису његови,
не мари што труд му је узалудан.

20 Бог га је мудрости лишио,
разума му није уделио.

21 Кад се високо размаше,
и коњу и његовом јахачу се смеје.

22 Даде ли ти коњу снагу?
Да ли си му гривом украсио врат?

23 Ти ли му дајеш да ко скакавац скаче?
Ужасно је рзање његово поносно.

24 Земљу копа, од снаге дрхти,
на оружје хрли!

25 Страху се смеје, не да се смести
и пред мачем не узмиче.

26 Тоболац над њим звечи,
севају сабља и копље.

27 Од дрхтања и фрктања земљу гризе,
не мирује на позив рога.

28 Он зањишти на звук рога
и нањуши издалека битку,
вику заповедника
и бојни поклич.

29 Вине ли се крагуј по замисли твојој
и рашири крила према југу?

30 По твојој ли се речи орао уздиже
и на висинама гнезди?

31 На литици живи,
ноћ проводи на гребену
и на утврђењу.

- ³² Одатле он храну вреба
и очи му надалеко виде.
- ³³ Његови птићи крв пију,
лешеви где су –
и он је тамо.“
- ³⁴ Тада је Господ узвратио Јову овим речима:
- ³⁵ „Зар ће свађалица Свемоћнога да исправља?
Нека Богу сад узврати тај што му замера!“
- ³⁶ И Јов је овим речима узвратио Господу:
- ³⁷ „Гле, ја никакав како бих теби узвратио?!
Руком својом затварам уста своја!
- ³⁸ Нећу да узвратим, већ једном сам говорио;
и још једном, али више нећу.“

40

- ¹ Господ још рече Јову:
- ² „Као мушко опаши слабине своје,
да те ја питам, а ти да ми одговараш.
- ³ Зар би ти да праведност моју обезвредиш?
Прогласио би мене кривим
да би себе прогласио правим?
- ⁴ Имаш ли ти руку ко што је Божија?
Глас твој да ли као његов грми?
- ⁵ Хајде, величанством и угледом украси се,
у част и славу обуци се!
- ⁶ Излиј поплаву срџбе своје!
Сваког гордог погледај и сруши га.
- ⁷ Погледај све горде, па их понизи;
на лицу места изгази зле.
- ⁸ Заједно их у прашину затрпај,

- преко лица покров у гробници свежи.
- ⁹ Тада ћу ти ја признати
да десница твоја може да те спасе.
- ¹⁰ А гле, чудовиште бехемота*
које сам са тобом заједно створио!
Он попут вола пасе,
- ¹¹ а види му снаге у бедрима његовим!
Сила му је у трбушним мишићима.
- ¹² Реп укрути као кедар,
бедрене му жиле преплетене.
- ¹³ Кости су му ко цеви бронзане,
а удови ко металне цеви.
- ¹⁴ Он је прво дело Божијег стварања,
Саздаатељ му његов са мачем прилази.
- ¹⁵ Њему брда храну дају,
тамо где се играју звери пољске.
- ¹⁶ Испод лотоса он лежи,
крије се у трски и мочвари.
- ¹⁷ Лотоси га заклањају сенком,
окожује је поточним врбама.
- ¹⁸ Гле, подивља ли река, њега то не страши;
нема страха ни кад Јордан јурне му у уста.
- ¹⁹ Може ли га ико зграбити док гледа?
Може ли му ико њушку пробости кукама?
- ²⁰ Зар ћеш левијатана удицом да извучеш
и конопцем језик да му свежеш?
- ²¹ Хоћеш ли му уже кроз нос да провучеш
и чељуст му куком да прободеш?
- ²² Хоће ли те преклињати много

* **40:10** Ово је множина јеврејске именице *животиња*, чиме се највероватније указује на несвакидашњу величину овог бића.

- и умилне причати ти речи?
23 Зар ће савез с тобом да начини?
Држаћеш га довека ко роба?
24 Играћеш се са њим ко са птицом,
повоцем свезати за своје девојке?
25 Зар ће се ортаци цењкати за њега,
на комаде поделити трговцима?
26 Хоћеш ли му кожу избости оствама
и главу харпуном?
27 Ако руке на њега положиш –
сећаћеш се тога боја,
ал' га више поновити нећеш!
28 Али, улудо је надати се томе!
Зар човек не пада само када га угледа?

41

- 1 Не дивља ли када га пробудиш?
А ко је тај што би пред мене да стане?
2 Зар ми је ко икада дао шта, да би му ја то вратио?
Па све је моје под небесима!
3 О удовима његовим ја да ћутим нећу,
ни о његовој снази, ни о складу његовог тела.
4 Ко ће да му разоткрије површину његове одеће?
Дупли оклоп ко да му пробије?
5 Ко би да му чељусти разјапи
када је страва око његових зуба?
6 Леђа су му од низова крљушти поређаних
и чврсто спојених.
7 Пријањају једна уз другу,
ни ваздух међу њима не пролази.
8 Спојене су међу собом, једна другу држе,
размака немају.
9 Кад он кине, ко да муња сине;
очи му се црвене ко зора.

- 10 Пламен му из уста сукља,
жеравице ватрене врцају.
- 11 Пара му се диже из ноздрва,
ко котао кључа и прелива.
- 12 Својим дахом угаљ распирује,
из ждрела му ватра пламти.
- 13 Њему снага почива у шији,
испред њега наступа страха.
- 14 Набори му на телу пријањају,
чврсти су и непомични.
- 15 Срце му је као камен тврдо,
тврдо му је као доњи жрвањ.
- 16 Кад се дигне, застрепе делије,
пред ломњавом одступају.
- 17 Ко га мачем и дохвати –
ништа му не вреди –
тако и копљем,
стрелом ил' оствама.
- 18 Гвожђе му је попут плевe,
а бронза му као дрво труло.
- 19 Њега стрела потерати неће,
а камење из праћке за њега је плева.
- 20 Као прутић њему је тољага,
фијуку се копља он подсмева.
- 21 Стомак му је ко од ломљених црепова,
па кроз блато прође ко дрљача.
- 22 Због њега дубина проври као лонац,
море се пени као казан масти.
- 23 За собом оставља траг од пене,
па се чини да је дубина оседела.
- 24 Нико му сличан на земљи није!
То је створење које страха нема!
- 25 Он гледа сваког ко је поносан
јер он је цар свих поносних!“

42

Јов

- ¹ Тада је Јов одговорио Господу овим речима:
² „Ја знам да си ти свемогућ,
незадрживе су твоје намере!
³ *Питао си:* 'Ко је тај што незнањем покрива савет?'
Ето, говорио сам, а нисам схватао ствари
које су ми биле чудесне да би их познавао!
⁴ *Рекао си:* 'Молим те, чуј ме,
ја ћу да говорим!
Ја ћу тебе да питам
а ти ми разјасни.'
⁵ Ушима сам слушао о теби
а сада сам те и очима видео!
⁶ Зато се сам себе гадим!
У прабини и пепелу ја се кајем!“

Завршна реч

⁷ А када је Господ Јову казао све ове речи, Господ се обратио и Елифасу из Темана: „Плануо је мој гнев и на тебе и на твоја два пријатеља јер нисте о мени – попут мога слуге Јова – говорили тачно!

⁸ Зато узмите за себе седам јунаца и седам овнова, па идите Јову, моме слуги. Тада за себе принесите свеспалницу. И нека се Јов, слуга мој, помоли за вас. Заиста, услишићу га и нећу да вас казним за лудост, што нисте говорили о мени тачно, као мој слуга Јов.“

⁹ Тако су Елифас из Темана, Вилдад из Суша и Софар из Намата отишли и урадили како им је Господ заповедио. А Господ је услишио Јова.

¹⁰ Господ је Јову вратио све отето, након што се он помолио за своје пријатеље. И још је Господ увећао и удвостручио све што је Јов имао.

¹¹ Дошла су му сва његова браћа, све сестре његове и сви који су га раније познавали. Са њим су јели хлеб у његовој кући, тешили су га и жалили због свих невоља које му је Господ нанео. Свако му је дао по кесит* и свако по један златан прстен.

¹² Елем, Господ је више благословио Јова на крају него на почетку. Тако је имао четрнаест хиљада оваца, шест хиљада камила, хиљаду пари волова и хиљаду магарица.

¹³ Добио је седам синова и три ћерке.

¹⁴ Прву је назвао Јемима, другу Кесија а трећу Карен-Апуха.

¹⁵ По свој земљи није било жена лепих као Јовове ћерке. Отац им је дао наследство међу њиховом браћом.

¹⁶ Јов је након овога живео стотину четрдесет година. Дочекао је и своју децу и њихове потомке до четвртог нараштаја.

¹⁷ Тако је умро Јов, стар и сит живота.

* **42:11** Комад некованог сребра, претеча новца.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248